

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1997 Julkaistu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1997 N:o 1148—1157

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1148	Laki opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain muuttamisesta.....	4087
1149	Laki valtionosuutta saavista kansanopistoista annetun lain 12 ja 28 §:n muuttamisesta.....	4091
1150	Laki opintokeskuslain 23 §:n muuttamisesta.....	4092
1151	Laki indeksiehdon käytön rajoittamisesta annetun lain 1 ja 2 §:n muuttamisesta.....	4093
1152	Laki kuukautta lyhyempien valtion palvelussuhteiden eläketurvan järjestämisestä.....	4094
1153	Laki valtion eläkelain muuttamisesta.....	4096
1154	Laki valtion eläkerahastosta annetun lain 4 ja 6 §:n muuttamisesta.....	4098
1155	Asetus valtion palveluksessa olleen henkilön kuoltua suoritettavan taloudellisen tuen myöntämisestä ja maksamisesta annetun asetuksen 2 ja 5 §:n muuttamisesta.....	4099
1156	Asetus Suomen FAO-toimikunnasta.....	4100
1157	Asetus tuontipolttoaineiden velvoitevarastoinnista annetun asetuksen muuttamisesta.....	4101

N:o 1148

Laki

opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta 3 päivänä elokuuta 1992 annetun lain (705/1992) 9 §:n 2 momentin 8 ja 9 kohta sekä 4 momentti, 14 §:n 2 momentti, 14 a §:n 1 ja 2 momentti, 16 §:n 2 momentti, 40 §:n 1 ja 5 momentti sekä 49 §:n 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 9 §:n 2 momentin 8 ja 9 kohta sekä 14 a §:n 1 momentti laissa 1151/1996, 9 §:n 4 momentti viimeksi mainitussa laissa ja laissa 385/1997, 14 §:n 2 momentti ja 16 §:n 2 momentti laissa 718/1993, 14 a §:n 2 momentti laissa 261/1995, 40 §:n 1 momentti mainitussa laissa 385/1997 sekä 5 momentti laissa 1448/1995 ja 49 §:n 2 momentti laissa 1445/1994, sekä
lisätään 9 §:n 2 momenttiin, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 1151/1996, uusi 10 kohta sekä 40 §:ään, sellaisena kuin se on mainituissa laeissa 1448/1995, 1151/1996 ja 385/1997, uusi 6 momentti seuraavasti:

9 §

Kunnan rahoitusosuus opetustoimen ja kirjaston käyttökustannuksiin

— — — — —
Kunnan rahoitusosuutta laskettaessa kaikki 8 §:n 1—6 ja 8 kohdassa tarkoitettut kuntien valtionosuuden perusteet lasketaan yhteen ja näin saatuun markkamäärään lisätään:
— — — — —

8) ammatillisista aikuiskoulutuskeskuksista ja valtakunnallisista erikoisoppilaitoksista annetussa laissa (760/1990) tarkoitetuissa aikuiskoulutuskeskuksissa ja valtakunnallisissa erikoisoppilaitoksissa, saamelaisalueen koulutuskeskuksesta annetussa laissa (545/1993) tarkoitettu saamelaisalueen koulutuskeskuksessa ja Pelastusopistosta annetussa laissa (1165/1994) tarkoitettu Pelastusopistossa järjestettävää ammatillista peruskoulutusta varten 10 §:ssä tarkoitettu

HE 122/1997
SiVM 20/1997
EV 165/1997

ammattillisten oppilaitosten ja ammatillisten erityisoppilaitosten yksikköhintojen keskimääräisen markkamäärän perusteella lasketut valtionosuuden perusteita vastaavat markkamäärät;

9) perustamishankkeista aiheutuvien kustannusten vuoksi kymmenen prosenttia markkamäärästä, joka saadaan, kun ammatillisten oppilaitosten ja ammatillisten erityisoppilaitosten opiskelijoiden määrät sekä musiikkioppilaitoksissa, kansanopistoissa ja valtakunnallisissa liikunnan koulutuskeskuksissa ammatillista peruskoulutusta sekä kansanopistoissa peruskouluopetusta ja lukio-koulutusta saavien opiskelijoiden määrät yhteenlaskettuina kerrotaan 10 §:n nojalla vahvistetulla ammatillisten oppilaitosten ja ammatillisten erityisoppilaitosten yksikköhintojen keskimääräisellä markkamäärällä ja näin saadusta markkamäärästä vähennetään 14 §:n 2 momentissa ja 16 §:n 2 momentissa sekä valtionosuutta saavista kansanopistoista annetun lain (1218/1993) 12 §:n 3 momentissa tarkoitettujen valtionosuuden laskentaperusteeksi oppilaitosten ylläpitäjille vahvistettujen vuosivuokrien perusteella lasketut valtionosuuden perusteet; sekä

10) perustamishankkeista aiheutuvien kustannusten vuoksi kymmenen prosenttia markkamäärästä, joka saadaan, kun ammattikorkeakoulujen opiskelijoiden kokonaismäärä kerrotaan 10 §:n nojalla vahvistetulla ammattikorkeakoulujen yksikköhintojen keskimääräisellä markkamäärällä ja näin saadusta markkamäärästä vähennetään 14 a §:n 2 momentissa tarkoitettujen valtionosuuden laskentaperusteeksi oppilaitosten ylläpitäjille vahvistettujen vuosivuokrien perusteella lasketut valtionosuuden perusteet.

Kunnan asukasta kohden laskettuun rahoitusosuuteen lisätään vuosittain:

1) markkamäärä, joka saadaan, kun vuodelta 1996 kuntien maksettavaksi tulleet ja varainhoitovuoden arvioituun kustannustason muutetut yhteenlasketut oppilaiden kotikuntien maksuosuudet lukion, ammatillisten oppilaitosten, ammatillisten erityisoppilaitosten ja ammatillisten aikuiskoulutuskeskusten oppilaiden kuljettamisesta aiheutuneisiin kustannuksiin jaetaan maan asukasmäärällä;

2) markkamäärä, joka saadaan, kun vuodelta 1996 kuntien maksettavaksi tulleet ja varainhoitovuoden arvioituun kustannustason muutetut yhteenlasketut oppilaiden

kotikuntien maksuosuudet jatkolinjoina järjestetyn ammatillisen lisäkoulutuksen kustannuksiin jaetaan maan asukasmäärällä; sekä

3) julkisen talouden tasapainottamiseksi toteutettujen valtionosuuksien vähennysten perusteella 613 markkaa vuonna 1998 ja tämän jälkeen markkamäärä, joka saadaan, kun mainittu markkamäärä muutetaan varainhoitovuoden arvioituun kustannustasoon.

14 §

Ammatillisen oppilaitoksen ja ammatillisen erityisoppilaitoksen yksikköhinnan laskeminen

— — — — —
 Jos oppilaitos toiminnan laajuus huomioon ottaen toimii olennaisessa määrin vuokratoimissa, yksikköhintaa voidaan korottaa markkamäärällä, joka lasketaan jakamalla asianomaisen ministeriön valtionosuuden laskentaperusteeksi vahvistama vuosivuokra oppilaitoksen oppilasmäärällä. Tässä momentissa tarkoitettuja vuokria ei oteta huomioon laskettaessa 1 momentissa tarkoitettuja valtakunnallisia kokonaiskustannuksia.
 — — — — —

14 a §

Ammattikorkeakoulun yksikköhinnan laskeminen

Ammattikorkeakoulujen yksikköhinnat opiskelijaa kohden lasketaan joka toinen vuosi ammattikorkeakoulututkinnoittain siten, että kuhunkin tutkintoon johtavasta koulutuksesta kunnallisissa, yksityisissä ja valtion ammattikorkeakouluissa yksikköhintojen määräämistä edeltäneenä vuonna aiheutuneet valtakunnalliset kokonaiskustannukset jaetaan tutkintoa suorittavien opiskelijoiden yhteismäärällä mainittuna vuonna. Yksikköhintoja voidaan porrastaa, sen mukaan kuin asetuksella säädetään, ottamalla huomioon tutkintoon johtavien koulutusohjelmien ja muiden opetusjärjestelyjen kustannuksissa olevat olennaiset erot. Jos tutkintoon johtavasta koulutuksesta aiheutuneita kustannuksia ei ole mahdollista selvittää, määrätään yksikköhinta asianomaiseen tutkintoon johtavan koulutuksen arvioidun kokonaiskustannusten perusteella. Ammatillisten erikoistumisopinnot yksikköhinnat opiskelijaa kohden käytetään ammattikorkeakouluja varten 10 §:n nojalla vahvistet-

tua yksikköhintojen keskimääräistä markkamäärää. Yksikköhinnat lasketaan siten, että yksikköhinnat kerrottuna opiskelijamäärillä yhteenlaskettuina vastaavat mainittuja kokonaiskustannuksia.

Jos ammattikorkeakoulu toiminnan laajuus huomioon ottaen toimii olennaisessa määrin vuokratiloissa, yksikköhintaa voidaan korottaa markkamäärällä, joka lasketaan jakamalla asianomaisen ministeriön valtionosuuden laskentaperusteeksi vahvistama vuosivuokra ammattikorkeakoulun opiskelijoiden määrällä. Tässä momentissa tarkoitettuja vuokria ei oteta huomioon laskettaessa 1 momentissa tarkoitettuja valtakunnallisia kokonaiskustannuksia.

16 §

Musiikkioppilaitoksen yksikköhinnan laskeminen

Jos ammatillista peruskoulutusta järjestävä musiikkioppilaitos toiminnan laajuus huomioon ottaen toimii olennaisessa määrin vuokratiloissa, yksikköhintaa voidaan korottaa markkamäärällä, joka lasketaan jakamalla asianomaisen ministeriön valtionosuuden laskentaperusteeksi vahvistama vuosivuokra valtionosuuden laskentaperusteeksi vahvistetulla ammatillisen peruskoulutuksen opetus-tuntien määrällä. Tässä momentissa tarkoitettuja vuokria ei oteta huomioon laskettaessa 1 momentissa tarkoitettuja kustannuksia.

40 §

Valtionosuuden maksaminen

Valtionapuviranomainen maksaa 39 §:n 1 momentissa tarkoitettun rahoituksen käyttökustannuksiin kunnalle tai muulle laitoksen ylläpitäjälle siten kuin kuntien valtionosuuslain 17 §:n 1 momentissa säädetään. Edellä 39 §:n 2 momentissa tarkoitettujen tarkistusten mukaiset markkamäärät maksetaan ylläpitäjälle tai peritään valtiolle varainhoitovuotta seuraavan vuoden helmikuun loppuun mennessä. Ammatillisen oppilaitoksen, ammatillisen erityisoppilaitoksen ja ammatillista koulutusta järjestävän musiikkioppilaitoksen ylläpitäjälle maksettavaan rahoitukseen lisätään perustamishankkeista aiheutu-

neiden kustannusten perusteella 43 prosenttia markkamäärästä, joka saadaan, kun ylläpitäjän oppilasmäärän ja ammatillisille oppilaitoksille ja ammatillisille erityisoppilaitoksille 10 §:n nojalla vahvistetun yksikköhintojen keskimääräisen markkamäärän tulosta jaettuna kymmenellä vähennetään 14 §:n 2 momentin ja 16 §:n 2 momentin nojalla oppilaitoksen ylläpitäjälle valtionosuuden laskentaperusteeksi vahvistettujen vuosivuokrien perusteella lasketut valtionosuuden perusteet. Ammattikorkeakoulun ylläpitäjälle maksettavaan rahoitukseen lisättävä markkamäärä lasketaan vastaavasti ammattikorkeakoulun opiskelijamäärän, ammattikorkeakouluille 10 §:n nojalla vahvistetun yksikköhintojen keskimääräisen markkamäärän ja ammattikorkeakoululle 14 a §:n 2 momentin nojalla valtionosuuden laskentaperusteeksi vahvistetun vuosivuokran perusteella.

Perustamishankkeeseen myönnetty valtionosuus maksetaan, jollei valtionapuviranomainen 6 momentin nojalla toisin päättä, kunnalle tai muulle 3 §:ssä mainitussa laissa tarkoitettun laitoksen ylläpitäjälle kuukausittain yhtä suurissa erissä hankkeen arvioituna toteutusaikana. Ensimmäinen erä maksetaan hankkeen aloitusta koskevan ilmoituksen saapumista seuraavan kuukauden aikana. Jos hanke on aloitettu 32 §:n 2 momentissa tarkoitettussa tapauksessa ennen kuin valtionosuuden myöntämistä koskeva päätös on tehty, ensimmäinen erä maksetaan myöntämispäätöksen tekemistä seuraavan kuukauden aikana.

Perustamishankkeeseen myönnetty valtionosuus voidaan maksaa myös hankkeen valmistumista seuraavan kalenterivuoden alusta seitsemän vuoden aikana yhtä suurina vuosuisina erinä. Kukin vuosierä maksetaan tällöin ennen maaliskuun loppua ja siihen lisätään maksamattoman valtionosuuden osalle laskettu Suomen Pankin peruskorkoa vastaava vuotuinen korko, joka lasketaan ensimmäisen vuosierän maksupäivästä. Valtionosuuden hakijan on ilmoitettava, suostuuko se valtionosuuden maksamiseen tässä momentissa tarkoitettulla tavalla.

49 §

Käyttökustannukset

Vuoden 1994 alussa maksamatta olleet

ammattillisten erityisoppilaitosten, ammatillisten erikoisoppilaitosten ja peruskoulua vastaavaksi järjestetyn yksityisen koulun valtionavut ja -avustukset sekä vuoden 1993 alussa maksamatta olleet muut tässä laissa tarkoitetut valtionosuudet maksetaan siten kuin tässä momentissa säädetään. Alle 10 000 markan suuruisia valtionosuutta, -apua tai -avustusta ei makseta. Maksettava markkamäärä lasketaan siten, että ennalta vahvistettujen perusteiden mukaisesti haetun valtionosuuden, -avun tai -avustuksen ja maksettujen ennakoiden ja osasuoritusten erotuksesta vähennetään 5 prosenttia. Näin lasketusta markkamäärästä maksetaan vuonna 1994 yksi kahdeskymmenesosa, vuosina 1996, 1997, 2000 ja 2001 vuosittain yksi viidesosa sekä vuonna 1999 kolme kahdeskymmenesosaa. Muissa kuin ammatillisissa erityisoppilaitoksissa, ammatillisissa erikoisoppilaitoksissa ja peruskoulua vastaavaksi järjestetyssä yksityisessä koulussa yhdelle viidesosalle mainitusta markkamäärästä lasketaan viiden vuoden ajalta kuuden prosentin vuotuinen korko, joka maksetaan vuoden 2001 erän yhteydessä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1998.

Sen estämättä, mitä tämän lain 14 a §:n 1 momentissa säädetään ammattikorkeakoulujen yksikköhintojen laskemisesta, yksikköhinnat lasketaan seuraavan kerran toteutuneiden kokonaiskustannusten perusteella vuodeksi 1999. Kustannuksiin laskettaessa yksikköhintoja vuodeksi 1998 sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Jos ammatillisen oppilaitoksen, ammatillisen erityisoppilaitoksen, ammattikorkeakoulun tai ammatillista peruskoulutusta järjestävän musiikkioppilaitoksen yksikköhintaa on tämän lain voimaan tullessa korotettu vuokrien perusteella, pidetään valtionosuuden laskentaperusteeksi oppilaitoksen ylläpitäjälle vahvistettuna vuosivuokrana yksikköhintoja korotettaessa edelleen tämän lain voimaan tullessa sovellettua opetusministeriön oppilaitoksen ylläpitäjälle valtionosuuden laskentaperusteeksi vahvistamaa vuosivuokraa.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Opetusministeri *Olli-Pekka Heinonen*

N:o 1149

Laki**valtionosuutta saavista kansanopistoista annetun lain 12 ja 28 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan valtionosuutta saavista kansanopistoista 17 päivänä joulukuuta 1993 annetun lain (1218/1993) 12 §:n 3 momentti ja 28 §:n 2 momentti,
 sellaisena kuin niistä on 28 §:n 2 momentti laissa 1446/1994, seuraavasti:

12 §

Yksikköhinta

 Jos kansanopisto toiminnan laajuus huomioon ottaen toimii olennaisessa määrin vuokratiloissa, yksikköhintaa voidaan korottaa markkamäärällä, joka lasketaan jakamalla asianomaisen ministeriön valtionosuuden laskentaperusteeksi vahvistama vuosivuokra opiston 11 §:ssä tarkoitettujen opiskelijaviikkojen määrällä.

28 §

Rahoitusta koskevat siirtymäsäännökset

 Tämän lain voimaan tullessa maksamatta olevat valtionosuudet maksetaan siten, että

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

niiden kokonaismäärästä maksetaan vuonna 1994 yksi kahdeskymmenesosa, vuosina 1996, 1997, 2000 ja 2001 vuosittain yksi viidesosa ja vuonna 1999 kolme kahdeskymmenesosaa.

 Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1998.

Jos kansanopiston yksikköhintaa on tämän lain voimaan tullessa korotettu vuokrien perusteella, pidetään valtionosuuden laskentaperusteeksi opiston ylläpitäjälle vahvistettuna vuosivuokrana yksikköhintoja korotettaessa edelleen tämän lain voimaan tullessa sovellettua opetusministeriön opiston ylläpitäjälle valtionosuuden laskentaperusteeksi vahvistamaa vuosivuokraa.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Opetusministeri *Olli-Pekka Heinonen*

N:o 1150

L a k i

opintokeskuslain 23 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 17 päivänä joulukuuta 1993 annetun opintokeskuslain (1215/1993) 23 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1447/1994, seuraavasti:

23 §

Tämän lain voimaan tullessa maksamatta olevat valtionosuudet maksetaan siten, että niiden kokonaismäärästä maksetaan vuonna 1994 yksi kahdeskymmenesosa, vuosina 1996, 1997, 2000 ja 2001 vuosittain yksi viidesosa ja vuonna 1999 kolme kahdeskymmenesosaa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1998.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Opetusministeri *Olli-Pekka Heinonen*

N:o 1151

Laki**indeksiehdon käytön rajoittamisesta annetun lain 1 ja 2 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan indeksiehdon käytön rajoittamisesta 16 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1222/1994) 1 §:n 2 momentin 4 kohta ja 2 §:n 7 kohta seuraavasti:

1 §

Kielletyt ja sallitut ehdot

Tämän lain nojalla sallittuna on kuitenkin pidettävä ehtoa, jonka mukaan:

4) korkokannan suuruus määräytyy suhteessa toiseen korkokantaan tai suhteessa arvopaperimarkkina- (495/1989) tarkoitettussa arvopaperipörssissä tai muussa julkisessa kaupankäynnissä taikka näihin rinnastettavassa, toisessa valtiossa toimivassa, viranomaiselta toimiluvan saaneessa arvopaperipörssissä kaupankäynnin kohteeksi otettujen osakkeiden hintojen kehitykseen;

2 §

Poikkeukset

Tätä lakia ei sovelleta:

7) sijoituspalveluyrityksistä annetun lain (579/1996) 2 §:ssä tarkoitettuun sijoituskohteeseen;

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Ennen lain voimaantuloa tehtyihin sopimuksiin sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**

HE 159/1997
 VaVM 26/1997
 EV 161/1997

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

N:o 1152

Laki**kuukautta lyhyempien valtion palvelussuhteiden eläketurvan järjestämisestä**

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan valtion eläkelaisissa (280/1966) tarkoitettuihin työ- ja virkasuhteisiin, joita valtion eläkelaki ei koske sen vuoksi, että ne ovat kestäneet yksinään alle kuukauden kuulumatta lain 1 §:n 4 momentissa säädetyllä tavalla muuhun palvelukseen. Tätä lakia sovelletaan myös vähintään kuukauden jatkuviin virka- tai työsuhteisiin siltä osin kuin niihin ei valtion eläkelain 2 §:n 1 momentin 4 kohdan perusteella sovelleta sanottua lakia.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu virka- ja työsuhteesta käytetään jäljempänä nimitystä lyhytpalvelus ja siinä olevaa henkilöä sanotaan työntekijäksi. Lyhytpalveluksena pidetään myös sellaista kirjallisen tai suullisen toimeksianto- tai konsulttisopimuksen tai vastaavan järjestelyn perusteella tehtävää 1 momentin mukaista työtä, jossa työpanoksen antaa ja rahallisen vastikkeen saa luonnollinen henkilö toimimatta yrittäjänä eikä toimintaa harjoiteta yhtiön tai muun yhteisön nimissä.

HE 219/1997
StVM 24/1997
EV 197/1997

2 §

Eläkeoikeus

Tämän lain 1 §:ssä tarkoitettu lyhytpalveluksessa olevalla työntekijällä on oikeus vanhuus-, työkyvyttömyys-, työttömyys- ja osa-aikaeläkkeeseen sekä muuhun etuuteen valtion varoista siten kuin tässä laissa säädetään. Eläkkeen saamisen edellytykset ovat soveltuvin osin valtion eläkelain mukaiset. Hänen kuoltuaan on hänen edunsaajillaan oikeus perhe-eläkkeeseen valtion varoista soveltuvin osin valtion perhe-eläkelain (774/1968) mukaisesti. Eläkeikä on 65 vuotta.

3 §

Eläkkeen määrä

Eläkkeen määrä ja eläkkeen perusteena oleva palkka lasketaan soveltuvin osin valtion eläkelain mukaisesti jokaisesta lyhytpalveluksesta erikseen. Eläkkeen määrä on 1/8 prosenttia eläkejaksi luettavaa kuukautta kohti ja se lasketaan kuukauden kolmaskym-

menesilta jokaista lyhytpalveluksen päivää kohti erikseen.

Eläkkeen määrä on kuitenkin 5/24 prosenttia eläkeajaksi luettavaa kuukautta kohti sen vuoden alusta, jona työntekijä täyttää 60 vuotta, ei kuitenkaan siltä osin kuin eläkkeeseen oikeuttavaksi luetaan työkyvyttömyyden tai työttömyyden alkamisen ja eläkeiän tai tätä alemman eroamisiän välinen aika (*tuleva aika*) tai aika, jolta edunsaaja on saanut eläkettä.

Tulevaa aikaa ei liitetä tämän lain mukaan eläkeajaksi luettaviin palveluksiin. Jos edunsaajalla ei kuitenkaan ole oikeutta valtion eläkelain 5 b §:n 2 momentissa tarkoitettuun täysitehoiseen eläkkeeseen minkään työntekijäin eläkelain (395/1961) 8 §:n 4 momentissa mainitun säännöksen mukaisen virkat tai työsuhteen taikka yrittäjätoiminnan perusteella, tämän lain mukaista eläkettä määrättäessä otetaan huomioon tuleva aika. Tulevan ajan huomioon ottaminen edellyttää kuitenkin, että työntekijä on eläketapahtumaa edeltävän 360 päivän ajalta ansainnut tässä laissa tarkoitetuissa lyhytpalveluksissa yhteensä vähintään valtion eläkelain 2 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitetun määrän kaksitoistakertaisena. Tulevan ajan eläkepalkkana pidetään mainittujen 360 päivän ajalta tämän pykälän mukaan eläkkeeseen oikeuttavista palvelussuhteista saatuja työansioita, joista on vähennetty valtion eläkelain 7 a §:n 1 momentissa tarkoitettua tavalla edunsaajan eläkemaksu, jaettuna 12:lla.

Jos eläkkeeseen oikeuttavaksi luetaan tuleva aika tai aika, jolta edunsaaja on saanut täysitehoista eläkettä, eläkkeen määrä on kuitenkin 1/10 prosenttia eläkeajaksi luettavaa kuukautta kohti, kun tuleva aika koskee tai eläkettä on saatu 50 vuoden täyttämisen jälkeiseltä ajalta. Eläkkeen määrä on 1/15 prosenttia eläkeajaksi luettavaa kuukautta kohti, kun tuleva aika koskee tai eläkettä on

saatu 60 vuoden täyttämisen jälkeiseltä ajalta.

4 §

Toimeenpano

Tämän lain mukaisen eläketurvan toimeenpanosta huolehtii valtiokonttori. Eläkkeen maksamisesta, keskeyttämisestä, lakkauttamisesta ja muusta hoidosta sekä muutoksenhausta, oikaisemisesta, uudelleen käsittelystä ja vastaavista menettelyistä on voimassa soveltuvin osin se, mitä valtion eläkelaisla säädetään eläkkeistä ja eläkeasiain hallinnosta. Eläkemaksun perimisestä valtion eläkerahastoon säädetään valtion eläkerahastosta annetussa laissa (1372/1989).

5 §

Viittaussäännös

Mitä muualla säädetään valtion eläkelain mukaisesta eläkkeestä tai valtion perhe-eläkelain mukaisesta perhe-eläkkeestä, koskee soveltuvin osin myös tämän lain mukaista eläkettä.

6 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammiukuuta 1998.

Lakia sovelletaan lyhytpalvelukseen, joka on alkanut lain voimaantulon jälkeen. Jos lyhytpalvelus on alkanut ennen lain voimaantuloa, mutta siihen ei valtion eläkelain 2 §:n 1 momentin 4 kohdan perusteella sovelleta mainittua lakia, sovelletaan palvelukseen tätä lakia sen voimaantulosta lukien.

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Jouko Skinnari*

N:o 1153

Laki**valtion eläkelain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 20 päivänä toukokuuta 1966 annetun valtion eläkelain (280/1966) 2 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1671/1995,
muutetaan 1 §:n 2 ja 4 momentti, 7 d § sekä 8 §:n 1 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 7 d § mainitussa laissa 1671/1995 sekä 8 §:n 1 momentti laissa 1528/1993, sekä
lisätään 5 §:ään, sellaisena kuin se on mainituissa laeissa 1528/1993 ja 1671/1995 sekä laeissa 851/1971, 215/1979, 902/1979 ja 1180/1996, siitä mainitulla lailla 1528/1993 kumotun 2 momentin tilalle uusi 2 momentti ja 8 §:ään, sellaisena kuin se on mainituissa laeissa 1528/1993 ja 1180/1996 sekä laissa 638/1994, siitä mainitulla lailla 1528/1993 kumotun 6 momentin tilalle uusi 6 momentti seuraavasti:

1 §

Mitä tässä laissa säädetään viroista, koskee myös toimia sekä tilapäisiä ja muita tehtäviä, joiden haltijat ovat virkasuhteessa valtioon. Samoin se koskee myös sellaista kirjallisen tai suullisen toimeksianto- tai konsulttisopimuksen tai vastaavan järjestelyn perusteella tehtävää työtä, jossa työpanoksen antaa ja rahallisen vastikkeen saa luonnollinen henkilö toimimatta yrittäjänä eikä toimintaa harjoiteta yhtiön tai muun yhteisön nimissä.

Palveluksen katsotaan jatkuvan yhdenjaksoisena, vaikka edunsaaja siirtyy palveluksesta toiseen, jos siirtyminen on tapahtunut välittömästi. Jos edunsaaja on kahdessa tai useammassa samanaikaisesti jatkuvassa virassa, työssä tai tehtävässä, joista ainakin yksi jatkuu vähintään kuukauden, ne yhdessä muodostavat palveluksen. Jos edunsaaja vä-

hintään kuukauden jatkuvan palveluksen lisäksi toimii samanaikaisesti valtion toimikunnassa, neuvottelukunnassa, lautakunnassa tai muussa useasta henkilöjäsenestä koostuvassa elimessä, hänen toimintaansa pidetään kokonaisuudessaan yhtenä tässä laissa tarkoitettuna palveluksena. Jos palvelukseen kuuluvat eri tehtävät alkavat ja päättyvät eri aikaan, pidetään koko palveluksen alkamispäivänä ensimmäisen tehtävän alkamisaikaa ja päättymisenä viimeisen tehtävän päättymisaikaa.

5 §

Eläkeaika lasketaan täysinä kuukausina. Laskettaessa eläkettä pyöristetään palveluksen täysien kuukausien yli menevä yli 14 päivän pituinen aika seuraavaksi täydeksi kuukaudeksi.

7 d §

Eläkepalkkaa laskettaessa työansio määräytyy maksuajankohdan mukaan samoin perustein kuin veron ennakkoa tai veroa pidettäessä. Työansiona pidetään myös 1 §:n 2 ja 4 momentissa tarkoitetuista tehtävistä ja toimielimistä saatua palkkaa ja palkkiota. Työansiona ei kuitenkaan pidetä:

1) palveluksen päättyessä maksettavaa lomakorvausta;

2) jäljempänä 15 §:n 1 momentin viimeisessä virkkeessä tarkoitettuja etuuksia, jotka kohdistuvat palveluksen päättymisen jälkeiseen aikaan; eikä

3) edunsaajalle suoritettua ulkomaanedustuksen virkamiesten palkkauksesta annetun lain (346/1988) 2 §:ssä mainittua paikalliskorotusta ja lain 3 §:ssä mainittuja korvauksia sekä ulkomaanedustuksen virkamiehille paikallisten erikoisolosuhteiden perusteella maksettavista korvauksista annetussa asetuksessa (652/1993) mainittuja paikalliskorotusta ja korvauksia.

8 §

Vanhuuseläkkeen saamisen edellytyksenä on, että edunsaajalla on eläkeikää vähintään

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

yksi kuukausi, että hän on saavuttanut eläkeiän ja että palvelus on päättynyt. Jos edunsaaja jatkaa toimintaansa joissakin palvelukseen kuuluvissa 1 §:n 4 momentissa tarkoitetuissa tehtävissä vielä muiden palveluksen osien päättyessä, palveluksen katsotaan tätä momenttia sovellettaessa päättyneen kokonaan silloin, kun se tehtävä päättyy, josta saatu työansio kuukautta kohden laskettuna on suurin.

Jos edunsaaja on saanut 5 momentissa mainittujen säännösten tai määräysten perusteella varhennetun vanhuuseläkkeen, joka on karttunut 31 päivään joulukuuta 1994 saakka 11/60 prosenttia eläkeajaksi luetulta kuukaudesta, tämän eläkkeen saamisen eläkeikää pidetään myös hänen tämän lain mukaisena eläkeikänään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammiukuuta 1998.

Lakia sovelletaan palveluksiin ja tehtäviin lain voimaantulon jälkeiseltä ajalta.

Lain 5 §:n 2 momenttia sovelletaan eläkkeeseen, jonka perusteena oleva eläketapahuma on sattunut lain voimaantulon jälkeen.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Jouko Skinnari*

N:o 1154

Laki**valtion eläkerahastosta annetun lain 4 ja 6 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan valtion eläkerahastosta 29 päivänä joulukuuta 1989 annetun lain (1372/1989) 6 §, sellaisena kuin se on laissa 942/1993, sekä
lisätään 4 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 942/1993, uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2—4 momentti siirtyvät 3—5 momentiksi, seuraavasti:

4 §

— — — — —
 Alla mainituista henkilöistä työnantajan eläkemaksu on 7 prosenttia palkkasummasta vuonna 1998, 13 prosenttia palkkasummasta vuonna 1999 ja vuoden 1999 jälkeen se määräytyy 1 momentin mukaisesti:

1) valtion eläkejärjestelmän piirissä olevat kunnan peruskoulun ja lukion palveluksessa olevat henkilöt; ja

2) henkilöt, jotka ovat palveluksessa seuraavissa kouluissa:

a) peruskoululain (476/1983) 77 §:ssä tarkoitettua peruskoulua korvaavassa koulussa ja lukiolain (477/1983) 50 §:ssä tarkoitettua yksityisessä lukiossa;

b) aikuislukiolaissa (439/1994) tarkoitettua koulussa;

c) Steiner-koulusta annetussa laissa (417/1977) tarkoitettua koulussa;

d) steinerpedagogisista erityiskouluista annetussa laissa (932/1986) tarkoitettua koulussa;

e) peruskoululain (476/1983) 83 §:ssä tarkoitettua peruskoulua vastaavaksi järjestetyssä yksityisessä koulussa; sekä

f) Anna Tapion koulusta annetun lain (1197/1988) mukaisessa koulussa.

— — — — —

6 §

Se osuus rahaston valtion keskuskirjanpidossa olevan yhdystilin varoista, jota ei käytetä 5 §:ssä säädetyillä tavoilla, lainataan valtiolle talousarviossa olevien menojen suorittamiseen sen mukaan kuin valtiovarainministeriö eduskunnan hyväksymien lainanottovaltuuksien puitteissa päättää.

Rahaston valtion keskuskirjanpidossa olevan yhdystilin varoille valtio maksaa korkoa, joka on yhtä suuri kuin valtion kassan sijoittamisesta saatava keskikorko. Yhdystilillä oleville varoille maksettavan koron määrää valtiokonttori ja korko tuloutetaan rahastolle vuosittain jälkikäteen helmikuun loppuun mennessä.

Rahaston valtiolle lainatuille varoille valtio maksaa korkoa, joka on yhtä suuri kuin koronmaksupäivänä noteerattu korko sellaiselle valtion obligaatiolainalle, jonka jäljellä oleva laina-aika on sama kuin rahaston valtiolle lainattujen varojen jäljelläoleva laina-aika.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1998.

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Ministeri *Jouko Skinnari*

N:o 1155

Asetus

valtion palveluksessa olleen henkilön kuoltua suoritettavan taloudellisen tuen myöntämisestä ja maksamisesta annetun asetuksen 2 ja 5 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Valtiovarainministeriön hallinnonalaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä

kumotaan valtion palveluksessa olleen henkilön kuoltua suoritettavan taloudellisen tuen myöntämisestä ja maksamisesta 23 päivänä joulukuuta 1976 annetun asetuksen (1044/1976) 5 §, sellaisena kuin se on asetuksessa 344/1980, sekä

muutetaan 2 §:n 3 momentti seuraavasti:

2 §

Tämä asetusta tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Valtiokonttorin on ilmoitettava vajaavaltaiselle suoritettavasta 1 §:n mukaisesta tuesta vajaavaltaisen kotipaikan holhouslautakunnalle.

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Jouko Skinnari*

N:o 1156

Asetus**Suomen FAO-toimikunnasta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Maa- ja metsätalousministerin esittelystä säädetään:

1 §

Yhdistyneiden Kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) toimialaan liittyvissä kysymyksissä maa- ja metsätalousministeriötä avustaa Suomen FAO-toimikunta, joka toimii myös FAO:n ohjesäännössä tarkoitettuna kansallisena elimenä Suomessa.

2 §

Suomen FAO-toimikunnan tehtävänä on koordinoita ja suunnitella Suomen toimintaa FAO:ssa sekä siihen liittyen muissa elintarvike- ja maatalousasioita käsittelevissä YK-järjestöissä, valmistella niiden eri elimissä esitettäviä kannanottoja, jakaa tietoa niiden toiminnasta ja suosituksista sekä tehdä esityksiä järjestöjen eri elinten päätöksistä ja suosituksista aiheutuviksi toimenpiteiksi.

3 §

Valtioneuvosto määrää toimikunnan puheenjohtajan maa- ja metsätalousministeriön hallinnonalalta sekä muiksi jäseniksi maa- ja metsätalousministeriön ja ulkoasiainministeriön edustajat sekä enintään kymmenen muuta FAO:n toimialaa hyvin tuntevaa jäsentä.

Toimikunta valitsee keskuudestaan varapuheenjohtajan. Toimikunnan sihteerinä toimii maa- ja metsätalousministeriön virkamies.

4 §

Toimikunta kokoontuu puheenjohtajan tai

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

varapuheenjohtajan kutsusta ja on päätösvaltainen, kun puheenjohtajan tai varapuheenjohtajan lisäksi vähintään puolet muista jäsenistä on saapuvilla.

5 §

Toimikunnan puheenjohtajan ja jäsenten toimiaika on kolme kalenterivuotta kerrallaan. Mikäli joku heistä eroaa kesken toimikauden, määrätään hänen tilalleen uusi jäsen jäljellä olevaksi toimikaudeksi.

6 §

Toimikunta voi toimia jaostoihin jakautuneena ja kutsua kokouksiinsa ulkopuolisia asiantuntijoita.

7 §

Toimikunnasta on muutoin voimassa, mitä valtion komiteoista on määrätty.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tämän asetuksen toimeenpanosta.

8 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Tällä asetuksella kumotaan kansainvälisten maatalousasiain neuvottelukunnasta 29 päivänä helmikuuta 1968 annettu asetus (151/1968) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen. Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Ministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 1157

Asetus**tuontipolttoaineiden velvoitevarastoinnista annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä
kumotaan tuontipolttoaineiden velvoitevarastoinnista 28 päivänä marraskuuta 1994 annetun asetuksen (1071/1994) 2 §:n 2 kohta,
muutetaan 4 §:n 1 momentin johdantokappale ja 4 kohta ja 2 momentti, 9 §:n 4 ja 6 kohta ja 11 § sekä
lisätään asetukseen uusi 7 a § seuraavasti:

4 §

Öljyn maahantuojan velvoitevarastointi-ilmoitus

Raakaöljyn ja muiden öljynjalostuksessa käytettävien raaka-aineiden maahantuojan sekä öljytuotteiden maahantuojan on ilmoitettava:

4) raakaöljyn ja muiden öljynjalostuksessa käytettävien raaka-aineiden sekä öljytuotteen keskimääräinen kuukausituonti, jota laskettaessa on otettu huomioon tuontipolttoaineiden velvoitevarastoinnista annetun lain 8 §:n 1 momentin nojalla tehtävät 2 ja 3 kohdassa mainitut vähennykset.

Raakaöljyn ja muiden öljynjalostuksessa käytettävien raaka-aineiden tuonti- ja vientimääriin ei sisällytetä ulkomaisen toimeksiantajan lukuun Suomessa jalostettavaksi tuotteita eriä, joista valmistettuja tuotteita ei toimiteta kotimaiseen kulutukseen.

7 a §

Varaston sijoittaminen ulkomaille

Halutessaan sijoittaa velvoitevaraston ulkomaille varastointivelvollisen on esitettävä Huoltovarmuuskeskukselle selvitys:

- 1) ulkomaille sijoitettavan tuotteen määrästä ja laadusta yksilöitynä Huoltovarmuuskeskuksen antamien ohjeiden mukaan;
- 2) ulkomaille sijoittamisen kestosta;
- 3) varaston sijaintikohteesta;
- 4) tiedot varastoa hoitavasta yhteisöstä;
- 5) varaston sijoittamisen perusteena olevista sopimusjärjestelyistä; sekä
- 6) valmisteluista, joilla on varauduttu varaston käyttöönottoon tai siirtämiseen Suomeen, ja muista Huoltovarmuuskeskuksen määräämistä seikoista.

9 §

Laitoksen velvoitteen korvaaminen

Huoltovarmuuskeskus voi myöntää maakaasulaitokselle tai kivihiiililaitokselle luvan korvata varastointivelvoitteen muulla vastaavan huoltovarmuuden turvaavalla järjestelyllä edellyttäen, että:

- 4) järjestely perustuu Suomessa taikka tuontipolttoaineiden velvoitevarastoinnista annetun lain 9 tai 13 §:n nojalla määrättyssä muussa maassa sijaitsevaan primäärienergiälähteeseen;

N:o 1157

6) järjestely ei perustu muulle varastointivelvolliselle määrättyyn velvoitevarastoon tai turvavarastolain (970/1982) nojalla pidettävään turvavarastoon taikka sellaiseen ulkomaisen varastojen lukuun Suomessa pidettävään varastoon, joka on varattu muun maan kuin Suomen energiahuollon turvaamiseen; sekä

11 §

Raakaöljyn maahantuojan velvoitteen korvaaminen

Huoltovarmuuskeskus voi myöntää raakaöljyn ja muun öljynjalostuksessa käytettävän raaka-aineen maahantuojalle luvan korvata varastointivelvoitteestaan enintään 50 prosenttia öljytuotteilla.

Raakaöljyn ja muiden öljynjalostuksessa käytettävien raaka-aineiden varastointivelvoitetta korvaavia öljytuotteita voivat olla nes-

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

tekaasu, lentobensiini, moottoribensiini ja teollisuusbensiini sekä bensiinin valmistamiseen käytettävät jalostamovalmisteet, lentoja moottoripetroli, dieselöljy sekä kevyt ja raskas polttoöljy. Raakaöljyn ja muiden öljynjalostuksessa käytettävien raaka-aineiden varastointivelvoitetta korvaavasta öljytuotemäärästä saa enintään 35 prosenttia olla raskasta polttoöljyä. Keskitisleiden osuuden on oltava vähintään 25 prosenttia ja bensiinituotteiden ja -valmisteiden osuuden vähintään 15 ja enintään 30 prosenttia.

Raakaöljyn ja muiden öljynjalostuksessa käytettävien raaka-aineiden varastointivelvoitetta korvattaessa katsotaan öljytuotetonnin vastaavan tonnia raakaöljyä tai muuta öljynjalostuksessa käytettävää raaka-ainetta.

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 1997.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*